

17/02/2015 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ “ಬಾಪ್ದಾದಾ” ಮಧುಭನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ತಂದೆಯು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹೇಗಿದ್ದರೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಅವರನ್ನು
ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದೇ ಮುಖ್ಯಮಾತಾಗಿದೆ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು
ಬಹಳ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ:ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕೂಗಿ ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯಿದೆ, ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು ಓದುತ್ತಿರಿ?

ಉತ್ತರ:ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಆಗ ಪಾವನರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ, ಈ ವಿದ್ಯೆಯು ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕೂಗಿ ಇದೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ತಂದೆಯು ಒಂದೇಬಾರಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಾವನ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರೇ ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಇದೊಂದೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿದೆ, ಈ ಮಾತನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವಷ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಂಶಾಂತಿ. ಭಗವಾನುವಾಜ - ಈಗ ಆತ್ಮಕ ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಭಗವಂತ ಯಾರು? ಇದನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲ ಯಾರೂ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಹೇಗಿದ್ದೇನೆಯೋ ಯಥಾರ್ಥರೀತಿಯಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲಯೂ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಲೆ ಇಲ್ಲಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದೇ ಬಹಳ ಶ್ರಮದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಸಹಜವೆಂದು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಾನು ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ನಿರಂತರ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಯುಕ್ತಿಯು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನಾತ್ಮ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜಿಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅರ್ಥಕಲ್ಪವಂತೂ ಯಾರೂ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇ ಭಗವಂತ ಎಂದು ಹೇಳಿ ದುಃಖದಲ್ಲಿಯೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಸಾಗರ ಮಂಧನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಹಿತ ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರಿ ಈಶ್ವರಿಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನಿಡುವುದು. ಇದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದು? ಯುಸಿವನ್ಸೇಸಿಂದ ಯುಸಿವಸೀಂ ಎಂಬ ಶಿಳ್ಳವು ಬಂದಿದೆ, ಯುಸಿವನ್ಸೇ ಎಂದರೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವ, ಅದರ ಹೆಸರನ್ನು ಯುಸಿವಸೀಂ ಎಂದು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಓದಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದವರೆಲ್ಲರೂ ಓದುವುದಕೂಗಿ ಯುಸಿವಸೀಂಯಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕೂಗಿ ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರದು ಇದೊಂದೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲ ಗುರಿ-ದ್ಯೇರುವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಹಾವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಾಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದವರಿಗಾಗಿ ಇದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ತಂದೆಯು ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಇದರ ಹೆಸರನ್ನು ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆತ್ಮಿಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವೆಂದು ಏಕೆ ಇಡಬಾರದು! ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಇಂದಿನ ಮನುಷ್ಯರು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲ ಒಬ್ಬರೂ ಸಹ ತಂದೆಯನ್ನರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ರಚಯಿತನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ರಚನೆಯನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ರಚಯಿತನ ಮೂಲಕವೇ ರಚನೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಿಷಿ-ಮುನಿಗಳೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೊಳದರು ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಿಮಗೆ ಮೋದಲು ಈ ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ರಚಯಿತನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಂದು ನಮಗೆ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ದುಃ-ಅಶಾಂತಿಯಿದೆ, ಅವರ ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ - ದುಃಖತ್ವ, ಸುಖತ್ವ. ಅವರು ಯಾರು? ಭಗವಂತ. ಅವರು ಹೇಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡಿ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಇಷ್ಟ ಸ್ವಷ್ಟಿಸಬೇಕು. ಇದರ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಸಾಗರಮಂಧನ ಮಾಡಬೇಕು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕಲ್ಪಬ್ರಹ್ಮದಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಂದೆಯು ಪಾರಸಬುಧಿಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಯಾರು ಕೊನೆಪಕ್ಕ 50ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅವರಿಗೇ ಪಾರಸಬುಧಿಯವರಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನುತ್ತಿಂಣರಾಗುವವರು ಪಾರಸಬುಧಿಯವರಲ್ಲ. ರಾಮನೂ ಸಹ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮನಿಗೆ ಜಲ್ಲು-ಬಾಣವನ್ನು ಏಕೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕಷ್ಟಣನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂಡನೆಂದು ಶ್ರೀಕಷ್ಟಣನಿಗೆ ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ರಾಮನಿಗೆ ಜಲ್ಲು-ಬಾಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಗೆ ಸ್ವದರ್ಶನಚಕ್ರದಿಂದ ಅಕಾಸುರ-ಬಹಾಸುರ ಅನೇಕರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆಂದು. ಇಜ್ಞಾನವು ಹಿಂಸಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಡಬಲ್ ಹಿಂಸಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ನಹ ಮತ್ತು ಶಾದರಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೆ! ಅವರು ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ರಾವಣರಾಜ್ಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾವಣ ಸಂಪೂರ್ಣವಿಂದು ಹೇಳಿಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ತೇವಂದು ನಿಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರೀ ಅಂದಮೇಲೆ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಮತ್ತು ಶಾಗಿಲ್ಲವೇ! ಅದು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಈಗ ನಿಂದು ಶೂದ್ರರಿಂದ ಭ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದಿರೀ. ಬಹಕ್ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಇವರಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಿತುಕೊಂಡರೂ ನಹ ಇವರು ಭ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದವರೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇವರು ಭ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದವರಲ್ಲವಿಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು, ಬರುವುದಂತೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದವರು ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ ಅಂದಾಗ ಆತ್ಮೀಯ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆತ್ಮೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಿಂದು ಬರೆದು ನೋಡಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ವಿಚಾರನಾಗರ ಮಂಧನ ಮಾಡಿ ಶಭ್ದಗಳನ್ನು ನೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಬಹಕ್ ಯುಕ್ತಿಯು ಬೇಕು ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಾಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶಬ್ದವು ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಜಿವನ್ನಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಿಂತಹ ಶಭ್ದಗಳರಲ್ಲ, ಅದು ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ವಿಷ್ಣುಪುರಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಇದು ಮನ್ಮಣಾಭವದ ಅಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಿಂದು ಬ್ರಹ್ಮಮುವಂಶಾವಳಿ ಭ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲಭೂಷಣ ಸ್ವದರ್ಶನಚಕ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸ್ವದರ್ಶನಚಕ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನಿಗೂ ನಾಲ್ಕುಭುಜಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ನಾಲ್ಕುಭುಜಗಳರಲು ಹೇಗೆ ನಾಧ್ಯ. ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಬಹಕ್ ವಿಶಾಲಬುದ್ಧಿಯವರು, ಹಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಯಥಾರಾಜ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಅದು ಜನ್ಮದ ಪ್ರಪಂಚ, ಇದು ಕಲ್ಲುಗಳ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾಗುವ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಗುತ್ತಿದೆ, ನಿಂದು ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರ ಪುನಃ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರೀ. ರಾಜ-ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಗಾಗಬಲಿಗಳಿಗೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ನೀರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತುಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗೊಳಿದ ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಕ್ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದೆ ನೋಡಿ! ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಕೆಲವರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಸಂಗಮವಂತೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ಭ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕೆಲವರೇ ಇರುವರಲ್ಲವೇ. ಭ್ರಾಹ್ಮಣರ ಯುಗವೂ ಇಕ್ಕದಾಗಿದೆ, ಭ್ರಾಹ್ಮಣರ ನಂತರ ದೇವತೆಗಳು ನಂತರ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಬಾಜೋಲಿಯು ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಅಂದಾಗ ಏಣಿಯ ಜಿತ್ತದ ಜೊತೆಗೆ ವಿರಾಂಗೂಪವೂ ಇರುವುದು. ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಇದು ಪ್ರಷ್ಟವಾಗುವುದು, ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಕುಲದವರೊಂದೀ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಜ್ಞಾನವು ಸಹಜವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದು. ಇವರು ನಿಮ್ಮ ಕುಲದವರೊಂದೀ ಅಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಅವರ ಜಹರೆಯಂದಲೇ ತಿಳಿದುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಲದವರಲ್ಲವಿಂದರೆ ಜಿಸಿತೆಯೆಂತ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳುವರು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಂದುಬಾರಿ ಬಾಣವು ನಾಟತೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಕೆಲವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಒಳಿಯ ಹೊಗಿಕಾಿದ್ದರೆ ನಿತ್ಯವು ತಾವೇ ಬಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು. ಜಿತ್ತಗಳಿಂದ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯು ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕೇಳಿದೆಯೇ ತಾವೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಬಹಕ್ಪು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಪುನಃ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಬಳ ವಾದ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ವಾದ ಮಾಡಿದರೆ ಈಶ್ವರನು ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರೀ. ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಜಾರವಂತೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರ ಆರೋಗ್ಯಪು ಸರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಪತಿತರಿಂದ ಹಾವನ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಿಂದೇ ಕಲಾಯುತ್ತಿರೀ. ತಂದೆಯು ಹಂಜಿಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಅವು ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಎದುರಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹಕ್ ಜೊರಾಗಿ ವಿಕಾರಗಳ ಜರುಗಾಗಳು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ತಂದೆಯು ಮತ್ತು ಶಾದಾಗರ ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಲೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಹೋರಬರುತ್ತವೆ. ಬಹಕ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜರುಗಾಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಇದು ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದವಾಗಿದೆ. ಒಕ್ಕೊಳ್ಳೆಯ ಶಕ್ತಿಶಾಳಿಗಳನ್ನೂ ನಹ ಸೋಲಾಸಿಜಾಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯೇ ಕುದೃಷ್ಟಿಯು ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ. ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಹಾಜಾರಿಜಡುತ್ತದೆಯಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಕುದೃಷ್ಟಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲಾರದು. ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಗಳ ಮತ್ತು ಶಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಕುದೃಷ್ಟಿಯವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಹೇಸರನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಇನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸತ್ಯನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಉಳಾಳ್ಳಿಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಮವಿಕಾರವು ಮೂಗನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ, ಮಾಯೆಯು ಜಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟಕಮು, ಕುದೃಷ್ಟಿ, ಕುವಚನ, ಎಲ್ಲವೂ ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ ಆಗ ಕೆಟ್ಟಜಲನೆಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಕ್-ಬಹಕ್ ಎಷ್ಟರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಯಾವಾಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅಗ ಯಾರೇ ಬರಲ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಯುತ್ತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಈ ಗೀತಾಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ಉದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಮಾತ್ರ. ಇದು ವಿಧೀಯಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಸ್ತರಕದ ಗೀತೆಯಂತೂ ಇಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲ ತಂದೆಯೇ ಉದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೈಯಲ್ಲ ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನೇನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಈ ಗೀತೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು? ಇವೆಲ್ಲ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ರಚನ್ನಾಡುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಮರ್ತ-ಪಂಥಗಳವೇ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಮಯಿ ಶಿರೋಮಣಿ ಗೀತೆಯೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಗೀತೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಂದುವರೆ ಇದ್ವಾರಿಲ್ಲವೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಂದೆಯು ಬಂದು ತಿಂದುತ್ತಾರೆ, ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವು ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಉದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೂ ಉದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಕಲಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮಾತ್ರ. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಿಂದುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತಿಂದುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾದುದು ನಾಲ್ಕು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾಗಿವೆ, ಭ್ರಾಹ್ಮಣಧರ್ಮದ ಯಾವುದಾದರೂ ಗ್ರಂಥವಿದೆಯೇ? ಎಷ್ಟೊಂದು ತಿಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯೇ ವಿನ್ಯಾರವಾಗಿ ತಿಂಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಂಗಾಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದರು, ಅಲ್ಲ ಜಿನ್ನದ ಮಹಲುಗಳತ್ತು, ಜಿನ್ನದ ಗಣಗಳತ್ತು, ಈಗಂತೂ ಅಪ್ರಭಜಿಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಢೆಯೆಲ್ಲವೂ ಭಾರತದ್ದೇ ಅಗಿದೆ. ನೀವು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳು ಪಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೇಕರಾಗಿದ್ದರು ಈಗ ನರಕದ ಮಾಲೇಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತೆ ಹಾರಸಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ಈಗ ಸ್ವಾತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಜಾನಪು ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ, ಇದನ್ನು ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಿಂಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಂಕದನುಸಾರ ಹಾತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಸಮಯವು ಕೆಳಿಯುತ್ತಾಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ, ನಂತರವೂ ಸಹ ನಿಲರವಾಗಿ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರವನ್ನಿಂತೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರಿಲ್ಲವೆ. ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೇಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪುರುಷಾಧಿಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಯಾವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಶಿಯಿರುವುದೋ ಅವರ ಜಹರೆಯು ಬಹಳ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರ ಮಾಡಿಸಲು, ಪ್ರಾಲಭವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತಿಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ನೀವೇ ತಿಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಭಗವಂತನೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೇಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಐಷಿಯಾಗಿಬೇಕು. ಜಹರೆಯು ಬಹಳ ಐಷಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ತಂದೆಯ ನೆನಹಿಸಿಂದ ನೀವು ಸದಾ ಹಣಿತರಾಗಿರುತ್ತಿರಿ, ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆತಾಗಿಲೇ ಬೀಳನರವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನಜಿತ್ತರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಪ್ರತಿಯಾಭ್ಯರ ಸೇವೆಯಿಂದಲೇ ತಿಂದಿಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಸುಗಂಧವಂತೂ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಸುಪ್ರತ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸುಗಂಧವು ಬರುತ್ತದೆ, ಕುಪುತ್ತರಿಂದ ದುಗಂಧವು ಬರುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಭರಿತ ಹೂಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇಕ್ಕದ ಹೂವನ್ನು ಯಾರು ತಾನೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ! ತಂದೆಯನ್ನು ಯಥಾರ್ಥರೀತಿಯಲ್ಲ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಹಿತಾ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣಿಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರಾ:-

1. ಮಾಯೆಯ ಮುಖ್ಯಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಂಬಾರದು. ಗಮನವಿರಲ - ಎಂದೂ ಮುಂದಿಂದ ಕೆಣ್ಣಿವಜನಗಳು ಬರಬಾರದು. ಕುದ್ರಾಣಿ, ಕೆಣ್ಣಿಜಲನೆ, ಕೆಣ್ಣಿಕಮ್ರ ಆಗಬಾರದು.
2. ಸುಂದರ-ಸುಗಂಧಭರಿತ ಹೂಗಳಾಗಿಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಶಿಯಿರಲ - ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನೇ ನಮಗೆ ಉದಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ನೆನಹಿಸಿಲ್ಲದ್ದು ಸದಾ ಹಣಿತರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಂದೂ ಬಾಡಿಹೋಗಬಾರದು.

ವರದಾನ:-ಡ್ರಾಮಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಜಲ ಸ್ಥಿತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಪ್ರಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಮಾಯಾಜೀತ್ ಭವ. ಪ್ರಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಮಾಯೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಎಂತಹದೇ ಹೇವರ್ ಬರಲ ಅದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಲ್-ಜಲ್- ಆಗಬಾರದು. ಈ ಏಕೆ?, ಏನು? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದರೂ, ಎಂತಹದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಯಾದ್ದ ಮಾಡುವಂತಹದಾರರೆ ಫೇಲ್ ಆಗಿಜಡುವಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಏನೇ ಆಗೆಲ ಆದರೆ ಒಳಗಿಸಿಂದ ಈ ಕೂಗು ಬರಲ ವ್ಯಾ ಮಧುರ ಡ್ರಾಮ ವ್ಯಾ! ಅಯ್ಲ್ಯಾ! ಏನಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಬರಬಾರದು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಿರಲ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಹಲ್-ಜಲ್ ಇರಬಾರದು. ಸದಾ ಅಜಲ, ಅಡೋಲ ಸ್ಥಿತಿಯಿರಬೇಕು ಆಗ ಪ್ರಕೃತಿ ಜೀತ್ ಹಾಗೂ ಮಾಯಾಜೀತ್ನ ವರದಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವೀಳಣಣ:- ಐಷಿಯ ವಾತೇ ಹೇಳ ಐಷಿ ತರಿಸುವುದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.